

Máis vale fortuna en terra que bonanza polo mar

Máis vale unha troita no caldeiro que un salmón no mar

O meu marido vai ó mar, chirlos mirlos vai buscar

Ir á guerra, navegar e casar, non se han de aconsellar

Navegar contra o vento é perdelo tempo

Nin en agosto camiñar, nin en decembro navegar

A bordo non hai corda máis que a do reloxo.

A bo vento, moita vela pero pouca tela

A cravo ardendo, agárrase o que se está afundindo

A golpe de mar, peito sereo

Ó mar vou, meus feitos dirán quen son

A norte xoven y a sur vello, non lles fíes o pelexo

Cando ó mariñeiro lle dán de beber, ou está fodido ou o van foder

Ó fogar, como á nave, convenlle o mar suave

Amarga máis pelo de muller que calabrote de navío

A moito vento, pouca vela

A navegar o mariño e a sementar o campesiño

A piloto destro, non hai mar sinistro

Cando sopra norte escuro, queda ó abrigo de cabo seguro

Aínda que a mar sexa fonda, bota a sonda

A velas partidas, sálvenos Deus e Santa María

Barco á capa, mariñeiro á hamaca

Carga a nao traseira se queres que ande á vela.

Geo vermello ó amencer, o mar haise de mover

Con ballestrinque e cote, non se zafa ningún bote

Con máis mar, máis vela

Cando auga veña antes que vento, prepara o aparello a tempo

Alba vermella, vela mollada

Cando a vela azouta ao pau, malo

A tal patrón, tal mariñeiro

Delfíns que moito saltan, vento traen, e calma espantan

Da carta ó temón, do revés a corrección

De navegar apercebido, ningún se arrepentiu

De remeiros novatos, boga rancheira

Deberás amarrar pensando que has desamarrar

Despois de perdido o barco, todos pilotos

No mundo coma no mar, non se afoga quen sabe nadar

O que non embarca non se marea

Favorecer a quen non o ha estimar, é como botar auga ó mar

Non existe home de mar que non se poida afogar

Tódolos ríos van ó mar, pero o mar non se desborda

De gota a gota o mar se esgota

Deberás fondear pensando que has de levar

A avaricia é mar sen fondo e sen beiras

A vela da barca hai que velala, e se non, largala

O que fala do mar, nel non soe entrar

Só ós tolos lles gusta a guerra, o mar e o matrimonio

O que non entra a nadar non afoga no río nin no mar

O viño afogou a máis homes que o mar

Na calma do mar non creas, por sereno que o vexas

Onde hai patrón, non manda mariñeiro

En tempo de guerra, mentiras por mar e por terra

Espera que se encha o mar, para entrar ó canal

A fortuna do mar, fai a uns ben e a outros mal

O mar que se parte, arroios faise

O mar e a muller, de lonxe hanse de ver

O que sexa do mar, todo é azar

Se o mar fose viño, todo o mundo sería mariño

Se queres aprender a orar, entra no mar

Se ves as estrelas brilar, sal mariñeiro ó mar

O que naufragou teme ó mar aínda calmada

Do mar, o salmón; da terra, o xamón

Da muller, do tempo e do mar, pouco hai que fiar

Onde vai o mar, que vaian as areas

Despois da resaca ven a pleamar

O que non se arrisca, non pasa o mar

O morto é do mar cando a terra lonxe está

Barco sen cuberta, sepultura aberta

O polbeiro, pouco diñeiro

Ano de ameixas, ano de queixas

